

NGÀN

LỜI

20 - 11

TRI

10A7

ÂN

MỤC LỤC

1. Trang bìa
2. Nguồn gốc và ý nghĩa của ngày Nhà giáo Việt Nam 20-11
3. Những cảm nhận về nghề giáo
4. Bài xã luận về nghề giáo
5. Những tấm gương học tập – học sinh nghèo vượt khó
6. Suu tầm – những câu chuyện, thơ về thầy, cô giáo
7. Giải trí – truyện cười
8. Danh ngôn – Những câu nói ý nghĩa
9. Bài hát – Mái trường, nơi học bao điều hay
10. Một số hình ảnh, hoạt động của lớp 10A7

NGUỒN GỐC, Ý NGHĨA NGÀY NHÀ GIÁO VIỆT NAM

Ngày 20/11 hàng năm, từ lâu đã trở thành ngày lễ “tôn sư trọng đạo”, ngày nhà giáo Việt Nam, tôn vinh những người thầy, người cô đã và đang đứng trên bục giảng, truyền đạt tri thức và đạo làm người cho bao lớp học trò nối tiếp nhau. Tuy nhiên ngày Nhà giáo Việt Nam bắt nguồn từ đâu có lẽ không phải ai cũng biết đâu nhé ! 1. Bắt đầu từ FISE và bản Hiến chương các nhà giáo quốc tế

1. Bắt đầu từ FISE và bản Hiến chương các nhà giáo quốc tế

Lịch sử của ngày 20/11 được bắt đầu từ một Tổ chức quốc tế các nhà giáo tiên bộ thành lập ở Paris, Pháp vào tháng 7/1946 lấy tên là F.I.S.E (Fédération Internationale Syndicale des Enseignants - Liên hiệp quốc tế các công đoàn giáo dục). Năm 1949 tại hội nghị Vacsava, Ba Lan, tổ chức FISE đã xây dựng một bản "*Hiến chương các nhà giáo*" gồm 15 chương với nội dung chủ yếu là bảo vệ những quyền lợi vật chất và tinh thần chính đáng của nghề dạy học và nhà giáo, đề cao trách nhiệm và vị trí của nghề dạy học .

Mùa xuân năm 1953, Đoàn Việt Nam do Thứ trưởng Bộ Quốc gia Giáo dục Nguyễn Khánh Toàn làm trưởng đoàn đã tham dự Hội nghị quan trọng kết nạp Công đoàn Giáo dục của một số nước vào tổ chức FISE tại Viên (Thủ đô nước Áo), trong đó có Công đoàn Giáo dục Việt Nam. Như vậy, chỉ một thời gian ngắn sau khi thành lập (22/7/1951), Công đoàn giáo dục Việt Nam được kết nạp là một thành viên của FISE .

2. Ngày 20/11 chính thức trở thành Ngày Nhà giáo Việt Nam

Từ 26 đến 30/8/1957 tại thủ đô Vacxava, có 57 nước tham dự hội nghị FISE. Trong đó có Công đoàn giáo

dục Việt Nam. Đoàn Việt Nam đã quyết định lấy ngày 20/11/1958 làm ngày "*Quốc tế hiến chương các nhà giáo*".

Ngày này, lần đầu tiên được tổ chức trên toàn miền Bắc nước ta vào năm 1958. Hàng năm vào dịp kỷ niệm 20-11, cơ quan tiểu ban giáo dục thường xuất bản, phát hành một số tập san đặc biệt để cổ vũ tinh thần đấu tranh của giáo giới trong vùng tạm chiếm, động viên tinh thần chịu đựng gian khổ của anh chị em, giáo viên kháng chiến. Và ngày 20/11 đã trở thành ngày truyền thống với mọi nội dung của giáo giới Việt Nam và nhân Việt Nam.

NHỮNG CẢM NHẬN VỀ NGHỀ GIÁO

Không khí tiết trời miền Bắc đã dần se lạnh, cái nắng mùa hè đã nhường chỗ cho những đợt gió mùa kéo về bất chợt. Nhưng trong những ngày của tháng mười một này, lòng người dường như vẫn vui tươi, ấm áp bởi tình cảm của bao thế hệ học sinh dù già hay trẻ, lớn hay bé cho những người cô, người thầy của mình. Nhắc tới "*nghề giáo*", ta lại nghĩ ngay tới những con người mà cả cuộc đời họ gắn liền với bảng đen, phấn trắng, những trang giáo án và những mái đầu xanh. Comenxki đã từng nói: "***Dưới ánh sáng mặt trời, không có nghề nào cao quý hơn nghề dạy học***". hòa trong không khí của ngày Nhà giáo Việt Nam, chúng ta hãy cùng ngồi lại và ngẫm nghĩ về công lao của những "người lái đò" âm thầm mà to lớn.

Dân gian ta có câu:

"Mấy ai là kẻ không thầy

Thế gian thường nói đổ mày làm nên"

"Muốn sang thì bắc cầu Kiều

Muốn con hay chữ thì yêu lấy thầy"

Hay

Nếu cha mẹ cho ta hình hài, dáng đứng thì thầy cô lại chính là những người truyền cho ta tri thức để trở thành những người có ích cho xã hội. Thầy cô dạy ta từ những điều nhỏ nhặt nhất như từng nét ngang, nét sổ đến những con chữ, con số. Rồi rộng hơn là cho ta thấy cái hay, cái đẹp trong từng vần thơ, câu văn:

"Cỏ non xanh tận chân trời

Cành lê trắng điểm một vài bông hoa"

Cho ta biết được ước mơ, khát vọng của những con người lao động qua hình tượng bà Tiên, ông Bụt,... mà trước đây ta thường nghe qua lời kể của bà, của mẹ. Mỗi lời giảng của thầy cô lại mở ra trước mắt chúng ta những chân trời xa xôi và mới lạ, đưa ta đến cái to lớn, bao la như vũ trụ, hay những cái nhỏ bé như các hạt vi mô. Không chỉ cho ta kiến thức, thầy cô còn dạy chúng ta cách làm người. "*Ở hiền gặp lành, ở ác gặp dữ*", thầy cô luôn nhắc nhở chúng ta như thế. Thầy cô dạy ta biết yêu cái thiện và đấu tranh với cái ác, cho ta biết những lí tưởng cao đẹp của đời người. Ta biết đồng cảm với một cô Tấm ngoan hiền, căm ghét mẹ con mụ dì ghẻ tàn nhẫn, độc ác. Ta biết thương cho số phận của những người nông dân như lão Hạc, chị Dậu trong xã hội phong kiến tăm tối và thối nát ngày xưa. Ta cảm thấy khâm phục những nam nữ Thanh niên xung phong không tiếc tuổi xuân mình hi sinh cho quê hương, đất nước. Mỗi người thầy, người cô như những "kỹ sư tâm hồn", họ không xây nên những tòa nhà cao tầng, những công trình kiến trúc to lớn, nhưng họ xây nên một thế hệ chủ nhân tương lai cho Tổ quốc.

Thầy cô ơi!

***"Nghĩa thầy cô một đời không trả hết
Dẫu đời con có qua mấy nhịp cầu".***

Lớp lớp học sinh cứ thế lớn lên, trưởng thành, rời xa mái trường xưa. Nhưng thầy cô vẫn ở đó, vẫn cặm cụi bên từng trang giáo án, miệt mài với sự nghiệp trồng người, âm thầm đưa những chuyến đò qua sông..

Bao thế hệ học sinh xây dựng cuộc sống ở những chân trời xa xôi, liệu có còn nhớ về bến sông với con đò cũ. Giữa guồng quay bất tận của cuộc sông, con người ta dường như càng phải nhanh hơn để không bị bỏ lại phía sau. Vì thế, những gì thuộc về quá khứ hay nằm trong kí ức có thể dễ trôi vào lãng quên. Người ta có thể nhớ những dãy số dài mười mấy chữ số lại khó có thể nhớ được tên và gương mặt những người thầy, người cô đã từng dạy dỗ mình. Nhưng *"niềm vui của mỗi người giáo viên là thấy học sinh trưởng thành, lớn lên"*, thầy cô nào cũng vậy luôn có một ước mơ giản đơn như thế.

*"Thầy vẫn đứng bên sân trường năm ấy
Đôi theo bước chân em trên cuộc đời".*

Ngày 20 tháng 11 đã cận kề, chúng ta - những người học sinh - hãy nhân lên cho những người thầy, người cô bằng cách dành tặng những bông hoa điểm chín, điểm mười tươi thắm nhất cho các thầy giáo, cô giáo, luôn chăm chỉ, cố gắng là trò ngoan của cô thầy. Hãy luôn ghi nhớ công lao của những "người lái đò" đã đưa bạn qua sông, dù quãng sông đó có ngắn hay dài. Hãy luôn cháy lên trong mình những ước mơ, hoài bão và luôn cố gắng hết mình để thực hiện những ước mơ ấy, đáp lại công lao của cha mẹ, thầy cô.

Tác giả: Bùi Minh Anh Thơ (10a7)

XÃ LUẬN

NGHỀ GIÁO – NGHỀ ĐƯA ĐÒ THẦM LẶNG

"Bao lữ khách đi về trên bến vắng

Người sang sông ai nhớ bến sông đợi

Từng dòng chữ suốt một đời lặng lẽ

Vẫn âm thầm như bụi phấn rơi rơi"

Có khi nào trên đường đời bất chợt bạn vô hình nghĩ về thầy cô đã dạy mình không? Có nhớ về con đò xưa đã đưa mình qua sông không?

Thầy cô! Hay tiếng gọi thiêng liêng chứa chan biết bao ân tình, không có gì có thể đong đầy tình yêu của thầy cô đối với học trò. Như người lái đò đưa lữ khách qua sông, thầy cô luôn âm thầm, lặng lẽ mà không quản khó khăn. Có người từng nói: *"Dẫu có đi hết chiều dài cuộc sống, vẫn chưa đi hết lời thầy cô dạy, dẫu có bước lên đỉnh vinh quang, người nâng bước cho ta cũng là đôi tay không biết mỏi mệt của*

thầy cô". Thầy cô là vậy đấy, luôn theo sát, dạy dỗ, nâng ta từng bước trưởng thành bằng tình yêu thương bao la và vô bờ bến.

"Nếu người kĩ sư vui mừng khi nhìn thấy cây cầu mình vừa mới xây xong, người nông dân mỉm cười nhìn đồng lúa mình vừa mới tròng thì người giáo viên vui sướng khi nhìn thấy học sinh của mình trưởng thành, lớn lên". Thật là niềm hạnh phúc giản đơn! Nó xuất phát từ chính chúng ta - thế hệ học trò - những đứa con mà thầy cô hết lòng dạy dỗ. Đã bao lần những nụ cười rạng rỡ xuất hiện trên khuôn mặt thầy cô khi thấy học sinh cố gắng trong học tập, đạt danh hiệu học sinh giỏi, thành tích cao trong các kì thi và đằng sau những nụ cười đó chính là những giọt mồ hôi và tình thương vô bờ của người thầy. Không quản khó nhọc vất vả thầy cô luôn nghĩ cho chúng ta, luôn tạo điều kiện, dạy dỗ ta một cách tốt nhất để học trò có hành trang vững chắc bước vào đời. Vậy mà đôi lúc chúng ta lại làm những nét ưu tư phiền muộn xuất hiện trên khuôn mặt thầy cô. Khi chúng ta lên lớp mà không chuẩn bị bài và viện lí do để để không bị trách phạt. Có mấy ai hiểu được để dạy được những kiến thức dù đơn giản hay phức tạp cho học sinh, mỗi người giáo viên đã tốn bao công sức ngày đêm chuẩn bị bài, rồi lại tìm cách dạy sao cho học sinh hứng thú, dễ hiểu, dễ nhớ. Khi chúng ta phạm lỗi, vi phạm kỉ luật rồi bị phạt, chắc chắn sẽ có không ít người có thái độ không đúng với thầy cô của mình, nhưng liệu chúng ta có nghĩ rằng thầy cô làm vậy là chỉ muốn tốt cho học sinh, muốn chúng ta trở thành con người biết sống và làm việc có tổ chức, kỉ luật. "Thương cho roi cho vọt, ghét

cho ngọt cho cho bùi", có thương, có quan tâm đến học sinh thì thầy cô mới nghiêm khắc cốt cũng chỉ để giúp ta xây dựng một tương lai tươi sáng. Có ai lại muốn đi trách phạt những đứa con của mình bao giờ? Thầy cô làm như vậy cũng là xuất phát từ chính tình yêu thương dành cho những người học trò của mình. Ấy thế nhưng thử hỏi, có bao nhiêu người hiểu được tấm lòng đó !

*"Thời gian qua mùa thu nay có khác
Bao chuyến đò qua chốn ấy sông sau
Nghĩa thầy cô một đời không trả hết
Dấu đời con qua mấy nhịp cầu"*

Thầy cô là những tấm gương sáng tuyệt vời, là ngọn đuốc soi sáng đường chúng ta đi. Thời gian vẫn dần trôi đi như những cỗ xe vô hình vẫn luôn lăn bánh, điểm trên mái tóc thầy cô một màu bụi phấn. Nhưng tình yêu và lòng nhiệt huyết đối với nghề của thầy cô thì vẫn còn đó, ngày ngày miệt mài với sự nghiệp "nghìn năm trồng người". Tấm lòng thầy cô thật bao la và cao cả! Vì vậy, là những người học sinh chúng ta phải biết làm sao cho xứng đáng với những gì mà thầy cô đã tạo dựng cho mình, phải thấm thía những lời dạy bảo của thầy cô để trở thành những người công dân có ích cho xã hội.

Tác giả: Đoàn Thị Oanh (10a7)

TẤM GƯƠNG HỌC TẬP – HỌC SINH NGHÈO VƯỢT KHÓ

Trong cuộc sống quanh ta, có rất nhiều gương sáng về ý chí, nghị lực vượt khó để vươn lên, chiến thắng hoàn cảnh, chiến thắng số phận bất hạnh. Có những người được ca ngợi trên báo chí, được cả nước biết đến, nhưng cũng có những người âm thầm vật lộn với cuộc sống đói nghèo để nuôi dưỡng và thực hiện bằng được ước mơ, khát vọng cháy bỏng của mình. Sau đây là một tấm gương đã vươn tới giảng đường đại học hằng mơ ước với ý chí và nghị lực kiên cường vượt lên hoàn cảnh khó khăn.

Cậu học sinh nghèo vượt khó học giỏi

Nhà nghèo, bố, mẹ đều bị mù, loà hoàn cảnh gia đình hết sức khó khăn, song em Phùng Tiến Sơn (SN 1998), học sinh lớp 9 Trường Phổ thông Dân tộc nội trú huyện Bình Liêu lại là một tấm gương sáng vượt khó vươn lên trong học tập với thành tích 8 năm liền đạt danh hiệu học sinh giỏi và nuôi trong mình ước mơ trở thành thầy giáo.

Trong quá trình học tập, sinh hoạt, em luôn

gương mẫu cho các bạn học theo và là đại biểu cháu ngoan Bác Hồ của huyện. Ngoài những giờ học chính thức, em thường xuyên đến thư viện trường để tìm sách tham khảo những bài toán khó, những bài văn hay về đọc thêm. Đồng thời, có nhiều sáng kiến góp phần đẩy mạnh hoạt động Đội của trường, giúp các bạn học yếu trong lớp vươn lên đạt thành tích cao hơn trong học tập. Có thể kể đến như việc em tự đi gom giấy vụn, bán lấy tiền gây quỹ, mua dụng cụ học tập cho chính bản thân của mình đã được tuyên dương trước toàn trường. Chính những nỗ lực, cố gắng đó mà nhiều năm liền em đều nhận được quỹ học bổng của nhà trường, của các đơn vị tổ chức trong và ngoài huyện...Bộc bạch về ước mơ tương lai, Sơn nói: Trước mắt, em sẽ cố gắng học thật giỏi để đền đáp công ơn của bố mẹ, thầy cô và những người yêu thương em. Quê em vẫn còn nghèo lắm, vẫn còn nhiều trẻ em kém may mắn không được đến trường. Do vậy, ước mơ của em sau này là trở thành giáo viên để có thể đưa tri thức đến với mọi người, giúp đỡ những bạn học sinh nghèo, góp phần xây dựng quê hương mình ngày càng khang trang, giàu đẹp hơn.

NHỮNG BÀI THƠ VỀ THẦY GIÁO, CÔ GIÁO

NGHỀ GIÁO VINH QUANG

Nghề nhà giáo muôn đời vẫn vậy
Tiến trò đi là thấy vinh quang
Một nghề cao quý hàng hoàng
Mỗi năm một chuyến dò ngang gửi lòng

Mặc dù vậy không mong báo đáp
Chẳng ngại ngần bão táp mưa sa
Thương trò tình nghĩa ruột rà
Trồng cây chỉ muốn nở hoa đẹp đều

Mặc trời đất biết bao năng động
Sự biến thiên cuộc sống luân hồi

Đời người từ lúc nằm nôi
Đến khi nhắm mắt mới thôi học thầy

Chẳng so tính nơi đây nơi đó
Yêu thầy cô để tỏ hiền tài
Kiến thức không của riêng ai
Chỉ cần chăm chỉ miệt mài tu nhân

Ngày hiến chương muôn lần ghi tạc
Nghĩa thầy trò không khác cha con
“Trăm năm bia đá thì mòn”
Ơn thầy dạy dỗ lòng son vững bền.

(Sưu tầm)

CẢM ƠN THẦY CÔ

Tôi đứng lặng giữa cuộc đời nghiêng ngả
Để một lần nhớ lại mái trường xưa
Lời dạy ngày xưa có tiếng thoi đưa
Có bóng nắng in dòng sông xanh thắm
Thoáng quên mất giữa tháng ngày ngọt đắng
Trưởng thành này có bóng dáng hôm qua
Nhớ được điều gì được dạy những ngày xa
Áp dụng – chắc như cội nguồn đã có
Nước mắt thành công hoà nỗi đau đen đỏ
Bậc thềm nào diu dắt những bước đi
Bài học đời đã học đc những gì
Có nhắc bóng người đương thời năm cũ
Vun xới cơn mơ bằng trái tim ấp ủ
Cảm tạ mái trường ơn nghĩa thầy cô

Đề cây đời có tán lá xum xuê
Bóng mát dừng chân là một chốn quê
Nơi ơn tạ là mái trường nuôi lớn
Xin phút tĩnh tâm giữa muôn điều hời hợt
Cảm tạ mái trường ơn nghĩa thầy cô !

(Thơ sưu tầm)

TRUYỆN CƯỜI

Đặt câu

Em đặt câu có
từ "tập thể"?

Sáng nào em
cũng tập thể dục.

Em đặt câu có
từ "dũng cảm"?

Vì mặc phong
phanh nên bạn
Dũng cảm
nặng.

Em đặt câu có
từ "đồ dẫn"?

Nhờ học hành
chăm chỉ mà em
đồ dẫn hơn.

DANH NGÔN, NHỮNG CÂU NÓI Ý NGHĨA

Hỏi một câu chỉ đốt chốc lát. Nhưng
không hỏi sẽ đốt nát cả đời.

Ngạn ngữ phương Tây

Kho tàng
DANH NGÔN
Meolhay.edu.vn

Học mà không suy nghĩ thì vô ích;
suy nghĩ mà không học thì hiểm nghèo.

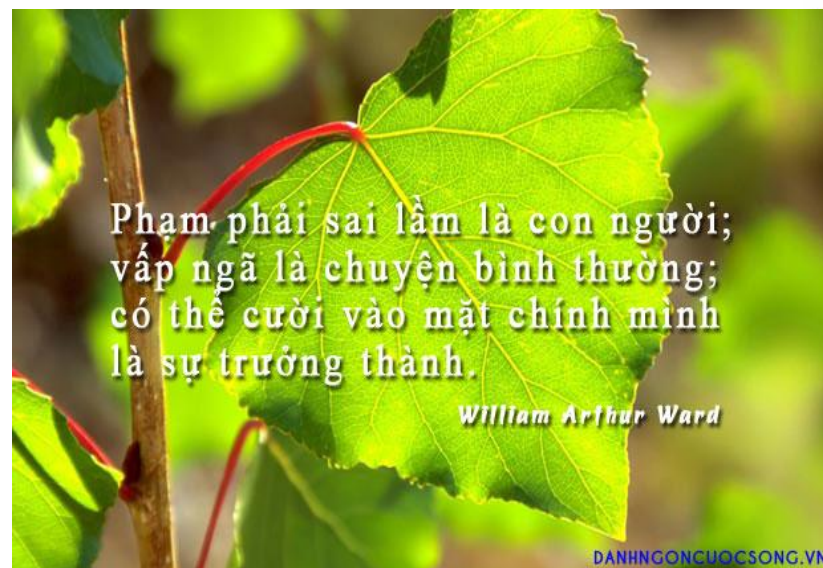
Khổng Tử

DANHNGONCUOCSONG.VN

Phạm phải sai lầm là con người;
vấp ngã là chuyện bình thường;
có thể cười vào mặt chính mình
là sự trưởng thành.

William Arthur Ward

DANHNGONCUOCSONG.VN

NHỮNG THÓI QUEN TÍCH CỰC *THAY ĐỔI CUỘC ĐỜI*

- ☉ Sống có động lực
- ☉ Lắng nghe
- ☉ Học hỏi
- ☉ Đọc sách
- ☉ Làm việc hết sức mình
- ☉ Rèn luyện và giữ gìn sức khỏe
- ☉ Nghỉ ngơi
- ☉ Tự giác
- ☉ Giúp đỡ người khác
- ☉ Suy nghĩ trong sáng

Bạn sẽ không biết mình mạnh mẽ thế nào

cho đến khi **MẠNH MẼ**

là sự lựa chọn

DUY NHẤT

BÀI HÁT:

Mái trường, nơi học bao điều hay

Vui tươi -Phấn khởi

Nhạc và lời: BÙI ANH TÔN

Vui tung tăng chân bước em đến trường sáng nay Con chim vui chim
hót véo von trên vòm cây Lòng em vui sướng cùng bạn
em tới trường Có giáo dục hiền dạy em biết bao
điều. Nét chữ này tô ca đẹp tên bao núi sông.
Khúc hát này ca ngợi tên bao chiến công
Nét vẽ này tô đẹp thêm bao cảnh đồng. Phép tính
Khúc hát này ca ngợi tên bao anh hùng. Những trang
này cho em bao ngạc nhiên thích thú Ơi mái
sân cho em yêu mọi miền đất nước Ơi mái
trường em em học được bao điều hay.
trường em em học được bao điều hay.
hay.
hay.

MỘT SỐ HÌNH ẢNH HOẠT ĐỘNG CỦA 10A7

